

Samen op jacht, ja gezellig...

Hans Kroes

Een woensdagmiddag omstreeks twee uur, begin november. Het is het soort weer dat uitnodigt tot een bezoek aan het bos. De wegen zijn bezaaid met bladeren in allerlei kleur en vorm. Het is net, of het grasland een tapijt draagt van kleurrijk 'paperticket', kortom herfst op z'n mooist met windstil weer.

Aanvankelijk lijkt niets deze mooie herfst sfeer in de war te sturen. Echter in de buurt van het wandelbos in het Galgenveld bij Borculo, zo genoemd omdat er in de Middeleeuwen misdadigers werden opgehangen, wordt plotseling de rust ruw verstoord... Er klinken verscheidene schoten uit geweren..., en zelfs hier in dit stuk bos met heide, nog verscheidene honderden meters vóór de 'plaats des onheils', vliegen Merels en andere lijsterachtigen verschrikt op en laten de kleine vogels hun alarmgeluiden horen...!

Liever luister ik dan ook op Nieuwjaarsdag naar de snelle polka 'Auf der Jagd' van Johann Strauss sr., waarin weliswaar een paar schoten worden gelost, maar waarvan dieren geen slachtoffer worden.

De jacht is van oudsher een bezigheid van de adel, bevoorrechten en goeode burgerij en algemeen verbreid was de gedachte, dat ze 'algemeen belang' zou dienen...

Ook nu nog beweren sommige 'weidelijke' jagers niet alléén, dat ze het 'rentmeesterschap voor de natuur' in de praktijk toepassen(?) - even terzijde vragen, wat ze ermee bedoelen en wat het concreet inhoudt -, maar ook dat ze een ethische, natuurbeschermende taak(?) verrichten door alléén zieke, zwakke of oude dieren te schieten en zo, indirect, de wildstand gezond houden(?)... Dat is een klus waarmee zelfs menige wetenschappelijk geschoolde dierenarts, met een dier bij de hand, grote moeite zou hebben - laat staan met een dier op verre afstand! Dergelijke opvattingen van jagers dienen in geen geval het dierenbelang...

Mijn fietstochtje vervolgend reed ik voorbij de museumboerderij 'De Lebbenbrugge' de Slinge over. Wat is het hier trouwens prachtig: houtsingels, bossen en weilanden en een enkel akkertje in verschillende decors. Tussen die coulissen de oude boerderijen van Lebbenbrugge, Damme en

Menkvelde, terwijl het glinsterend lint van de Slinge in de laagte zich eraan spiegelt.

De schoten van het jachtbedrijf worden echter steeds duidelijker hoorbaar. Links van de brug over de Slinge, langs de kade en aan de rand van het reservaat van Staatsbosbeheer (SBB), staat een groep, zo te zien jonge boeren, zich zeer luidruchtig te gedragen. Het doel daarvan wordt me korte tijd later duidelijk.

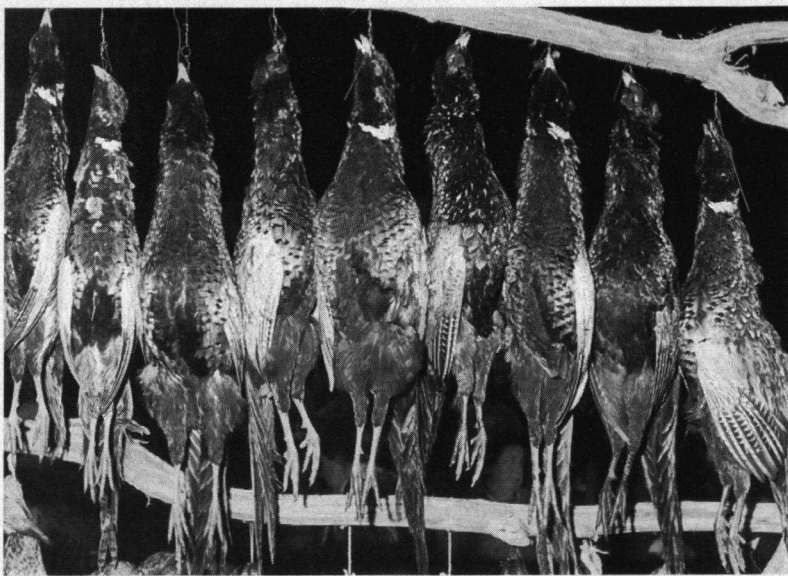
Iets verderop, langs de Maandagsdijk, in het weiland naast het SBB-reservaat staan twee jagers op een onderlinge afstand van ongeveer 50 m. De ene knie rust op de grond, het andere been is in hurkzit. Hun geweren zijn in de aanslag, terwijl nog twee andere schutters in het belendende staatsbos (dus van ons ieder!), het schamele, overgebleven wild naar de schutters in de wei proberen te drijven... Het is duidelijk, dat hier een drijfjacht aan de gang is, te meer, omdat langs de Maandagsdijk nog meer jagers zich naar hun geparkeerde, gemotoriseerde vervoermiddelen begeven... De 'oogst' zal wel langzamerhand binnen zijn - jagers spreken altijd over 'oogsten' -, maar de vraag rijst, wat ze te voren 'gezaaid' hebben, afgezien van mogelijk tweedracht of twijfel...!

Hoe sportief is deze jacht nu eigenlijk, hoe flink is deze 'uitdaging', want hoeveel kans heeft het wild om te ontsnappen, ook al ben je volgens de

Zijn plezierjagers 'rentmeesters' van de natuur?

Aan een roe bunge-
lend de buit van één
dag.
Foto: Fred Hess.

letter weidelijk met de jacht bezig? Onderwijl ver-
trap je als jager, teneinde 'je oogst' te vergaren,
blindelings de mossen, varens, paddestoelen en
andere planten..., en dat zelfs binnen een na-
tuurreservaat!

Feitelijk zouden die heren van gegoede burgerij,
de bevoorrechten of de adel het goede voor-
beeld moeten geven door in ieder geval bij hun
jacht de natuurreservaten te mijden! Hoe kan an-
ders hun opvatting, dat ze als rentmeester van
de natuur wensen te worden beschouwd, ernstig
worden genomen?

Het gebied, waar die middag tussen de tien en
twintig man de drijfjacht hielden, betrof een drie-
tal naast elkaar gelegen natuurreservaten van
Staatsbosbeheer. Gezamenlijk zijn ze belangrijk,
zowel als rust- en foerageergebied voor Reeën
(een beschermde wildsoort), evenals door het
voorkomen van de in de omgeving van Borculo
sporadische Vossebes (rode bosbes) - (*Vaccini-
um vitis-idaea*) - . Blad en bes worden graag door
Ree en Haas gevreten, evenals door het Kor-
hoen en de Vos, maar beide laatste komen er
niet (meer) voor. Ook staat er op één plaats mas-
saal de Gagel (*Myrica gale*) die landelijk sterk in
aantal achteruit gaat en evenals in de omgeving
van Borculo door de zelfde oorzaken: diepe ont-
watering ten behoeve van landbouw en veeteelt
en verdroging door te veel wateronttrekking en/of
te snelle waterafvoer.

De reservaten zijn dan ook terecht niet vrij toe-
gankelijk voor de recreant respectievelijk plezier-
jager...!

Waarom wordt dan de drijfjacht, aangevraagd
een maal per jaar per terrein door de 'Koninklijke
Nederlandse Jagersvereniging', dan wél ge-
doogd door Staatsbosbeheer, tot zelfs in de na-
tuurreservaten? Die gedoging bleek mij uit na-

vraag bij Staatsbosbeheer. Deze zou mijns in-
ziens terstond haar visie moeten herzien.

Overigens, sommige verouderde gedeelten van
de Jachtwet stammen uit de tweede helft van de
vorige(!) eeuw en zijn naar de huidige maatsta-
ven van kennis, ervaring of veranderde omstan-
digheden geheel verouderd of zelfs onjuist... Zo
staat er bijvoorbeeld in, dat de Bunzing (!) tot het
schadelijk jachtwild behoort. Alle aanbevelingen
thans van natuurbeschermingsorganisaties
spreken echter van een marterachtige, die daar-
om impliciet bescherming behoeft.

Bij terugkeer via een andere route kruiste ik op-
nieuw het pad van de jagers en hun metgezel-
len. Toevallig volgden wij de zelfde weg, het
zandpad naar de Steltkamp. Verderop ging het
linksaf naar het huis 'Jachtschut', aan de verhar-
de weg naar Barchem. In een glimp kon ik nog
net zien, dat er zo'n stuk of twaalf Hazen (makke-
lijk te tellen aan de 'witte pluim') aan een roe wa-
ren gehangen met daaronder bungelend zeker
twintig eendachtigen en ander gevogelte. Hoe
zou een vogelbeschermmer daarop reageren,
aannemende, dat er óók trekvogels bij betrokken
kunnen zijn?

Over 'rentmeesterschap' gesproken, waarop
trekvogels van elders, dank zij drijfjachten in na-
tuurreservaten in Nederland al niet eens meer
mogen rekenen...? Wij in Nederland die ons
druk maken voor het behoud van biotopen voor
trekvogels in verre landen tot in West-Afrika!
Hoe kunnen wij dan in vredesnaam drijfjachten
gedogen in natuurreservaten in Nederland?
Hoe dan ook, een 'jachtbuit', waar hoop ik, vol-
gende generaties jagers niet meer trots op hoe-
ven te zijn, maar zich er eerder voor zouden
moeten schamen...!

■ H. Kroes, Beukenlaan 77, 7271 JL Borculo.
(Tevens contactpersoon IVN voor Borculo, van de afdeling IVN Lochem e.o.).